

rende en udrykningstjeneste. Der havde været nogle problemer med at få det på plads, men nu skulle det være i gang.

Så er mit spørgsmål: Hvad mener ministeren helt præcist med, at det nu er i gang? Så vidt jeg har kunnet observere, så er der ikke nogen steder en egentlig udrykningstjeneste, som kan rykke ud og hjælpe den sindslidende, hvis der er én, der ringer og siger, at nu er den gal igen. Jeg har ikke oplevet det nogen steder, så det er af ren og skær nysgerrighed, at jeg vil høre, hvorhenne man i dag kan se det, og i hvilken form det er udmøntet, for ministeren sagde: Nu er det i gang.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Behovet er jo opstået på baggrund af bl.a. de ulykkelige hændelser, der har været, hvor politiet er rykket ud, og hvor det er endt med, at man har skudt en sindssyg, hvilket alle jo gerne vil undgå. At kunne løse problemerne på andre måder var jo det første.

Det, man så gerne ville have bl.a. fra Sind, var en orden, hvor man i stedet for rykkede ud med en psykiater, fordi man jo havde en forventning om, at de havde en bedre mulighed for at tale sig ind på livet af den sindssyge. Derudover var der de problemer, som lå i, at der kom et meget stort politiopbud, hvilket som regel også gav anledning til konfrontationer. Men det forudsætter jo, at man samtidig har et netværk, der gør, at de mennesker, der så rykker ud, har et vist kendskab til den problemstilling, som de kommer til at stå over for.

Det er rimelig kompliceret, og det svære var at få en overenskomst med psykiaterne på området. Det skulle så være lykkedes i HS-området, og det er dér, ordningen går i gang.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er om min udtalelse tidligere i debatten, hvor jeg måske tog munden lidt fuld, da jeg sagde, at der ikke var sket spor inden for de sidste tyve år. Jeg vil godt lige bekræfte, at der selvfølgelig er sket noget, men den vejledning, jeg henviste til, var fra 1977 – det var på det tidspunkt, hvor amterne overtager de psykiatriske sygehuse – og det ser selvfølgelig anderledes ud i dag.

Det er ikke tilfredsstillende – det var statsministeren bl.a. også inde på, og det har sundheds-

ministeren også sagt mange gange – at de fysiske forhold ikke er tilfredsstillende, og jeg tror, at der er et bredt flertal i Folketinget, der kan være enig i, at det ikke er tilfredsstillende. Vi havde en strålende debat den 1. februar om de sindslidendes forhold, hvor et samlet Folketing var enig i, at der skulle gøres noget på de her områder.

Så jeg vil godt sige, at det, jeg rettelig burde have sagt, var, at de ting, der står i den vejledning fra 1977 – samarbejdet mellem amtet og kommunen, én behandler, der skal følge patienten hele vejen igennem, boligtilbud, opsøgende arbejde fra distriktspsykiatrien osv. – er nøjagtig de samme ting, som vi drøfter i dag.

Det var sådan, jeg burde have sagt det, og derfor ville jeg lige gå op og sige det helt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne kvittere for sundhedsministerens svar. Det var bestemt ikke for at kritisere sundhedsministeren; tværtimod så synes jeg, at sundhedsministeren fortjener at få ros for det arbejde, der er gjort omkring udrykningstjeneste. Det var simpelt hen, fordi jeg ikke var opdateret med hensyn til, hvor langt man reelt var nået, fordi én ting er, at man langt om længe får lavet en overenskomst, men en anden ting er, hvor langt man er nået.

Vi er helt enige i, at det er den vej, vi skal gå. De her udrykningstjenester er også et stort ønske fra Fremskridtspartiets side, og så er spørgsmålet: Nu er den kommet i hovedstadsområdet, men hvad er tidshorisonterne for, at de kommer i resten af landet, og er det noget, ministeren presser på for at få igennem? Hvilke tidshorisonter arbejdes der egentlig med?

Jeg har jo også personlig været med i nogle af de tilfælde, hvor sindslidende møder politiet – det var ikke som sindslidende, jeg var der – så jeg kender problemstillingen. Derfor er jeg også meget interesseret i og optaget af, hvornår man får det bredt ud til resten af landet, for jeg synes, det er en ganske glimrende orden, som fortjener at komme rundt i hele landet så hurtigt som muligt.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg kan godt forstå, at man gerne vil have en oversigt over, hvornår ordningen bliver etableret i resten af landet. Det er sådan, at jeg skal bede om at få samlet op på det og så sende sva-